

Тема. Монологічне мовлення. З допомогою дорослого переказує докладно (усно) почуті й прочитані тексти художнього й наукового стилів мовлення (обсягом 100-150 слів) за складеним простим планом.

Хід заняття

Про що думала Марійка

Діти гралися в піжмурки. Це така гра, коли всі ховаються, а один шукає. Той, хто шукає, мусить знайти всіх.

Заховалася маленька синьоока дівчинка Марійка під високою вербою й чекає.

Шукає хлопчик Коля.

Ось він знайшов Ларису. Скрикнула Лариса, засміялася, вибігла зі схованки.

Потім знайшов Коля Петрика. Скрикнув Петрик, засміявся і теж вибіг зі схованки.

Бігають діти, сміються, а Марійку ніхто не шукає.

«Чому ж це про мене забули?» - думає Марійка.

Прикро стало Марійці. Думає вона: «Стоятиму під вербою літо, стоятиму осінь, зиму стоятиму. Засну, вкриє мене сніг, і пробудить весна. Стану тоненькою вербичкою, шукатимуть мене тато й мама, шукатиме Коля, шукатиме Лариса, шукатиме Петрик. Ніхто не знайде мене, і всі сумуватимуть», ... Так думала Марійка, і від цієї думки з очей її на траву скотилися дві сльозинки.

9
19
25
29
32
39
42
48
54
62
70
77
85
93
101
110
119
126

(В. Сухомлинський)

- Про що думала маленька Марійка, коли заховалася під високою вербою?
- Чому дівчинка заплакала?